

Jeg betaler for at kende lægen

Privatlæge: Den 88-årige John Lindberg bruger spareskillingerne på at få hospitalet hjem til sig. Den private læge mener, at langt flere kan undgå en tur på sygehuset.

Af HANNE FALL NIELSEN

S lidt plantet i sin gode lænestol smøger den 88-årige John Lindberg i Skodsborg hjemmevant ærmet op. Han kan sagtens holde snakken og fortællingen om et langt, aktivt liv i gang, mens han får målt blodtryk og taget blodprøver i sin dagligstue.

»Jeg betaler for at kende lægen og for den tryghed, det er altid at kunne ringe og få en hurtig afklaring,« siger han og nikker mod læge Tue Christoffersen fra firmaet Privatlægen, som uden kittel og på strømpesokker er i gang med arbejdet.

En junidag for halvandet år siden fik John Lindberg det pludselig dårligt. I stedet for at stille sig op i telefonkøen hos egen læge for at bestille en tid til senere på ugen eller ringe til den almindelige vagtlæge, fandt han nummeret på Privatlægen.

Rundt på gulvet

»Jeg var dehydreret, og det blive man altså noget rundt på gulvet af,« siger han, der indtil for et år siden har passet sin virksomhed med at formidle og forhandle billeder.

Ikke mindst af sin afdøde kones broderier og mønstre.

Væskemangel vil under normale omstændigheder kræve en indlæggelse for at få drop på sengekanten, men John Lindberg fik i stedet i den private læges regi besøg af en sygeplejerske, som kunne lægge det nødvendige drop.

John Lindberg er bestemt ikke alene om at have det behov, vurderer Tue Christoffersen, som har set mange patienter af John Lindbergs slags, både som vagtlæge og som ansat på en medicinsk afdeling.

For fire år siden åbnede han sammen med en kollega firmaet Privatlægen, som med 11 læger i staben kører privat vagtlæge i hovedstadsområdet mellem kl. 8 og 24 alle ugens syv dage.

»Vi kan se, at der er behov for at udvide med tilbud om hjemmehospital, og det er vi gået i gang med. En del af de mennesker, som ryger ud og ind af hospitalerne, kan med fordel behandles derhjemme, hvis det handler om at give dem drop med væske eller antibiotika. I dag kræver det indlæggelse, men det er både bedre og langt billigere at løse problemerne derhjemme,« siger han.

Hjemmehospital

Han vurderer, at ca. 15 patienter hver dag på et større hospital med fordel kan bytte pladsen i en sygehusseng ud med lænestolen eller sengen derhjemme.

Konceptet med hjemmehospital har Privatlægen afprøvet de seneste par år, og hver gang er det for patientens egen regning. Regningen på lægebesøg og nogle dages behandling i hjemmet, hvor der også kommer en sygeplejerske forbi, løber hurtigt op over 10.000 kr.

»Det er der faktisk en del mennesker, som er villige til at betale, men det mest rigtige ville være, at kommunerne gik ind og lavede en aftale, så patienterne slipper forindlæggelser. Og genindlæggelser,« siger Tue Christoffersen, der har forsøgt at komme i dialog med flere kommuner.

»Det er underligt, at kommunerne i en tid, hvor de er økonomisk trængte, ikke engang gider kigge på, om der er besparelser på dette område,« siger Tue Christoffersen, der ikke er i tvivl om, at med en stigende ældrebefolkning vil indlæggelserne på sygehuse blive en bombe under kommunernes økonomi.

Han tænker ikke mindst på, at kommunerne betaler en del af regningen for at have borgerne på sygehus.

»Denne problematik gælder i høj grad også plejehjemmene, hvor det sundhedsfaglige personale er skåret ned.

Tidligere gik der sygeplejersker rundt også om natten, men i dag er der en social-og sundhedsassistent på vagt.

Bliver en af de ældre dårlig efter kl. 15 om eftermiddagen, når den praktiserende læge har lukket, er eneste mulighed ofte at indlægge,« siger privatlægen.

Kræftknode

For John Lindberg var der ikke tvivl, da han i sommeren 2010 blev sløj igen - denne gang i maven.

»Jeg overvejede slet ikke at ringe til egen læge eller vagtlægen, for jeg vil gerne have en hurtig afklaring. Når jeg får taget prøver herhjemme, ringer lægen jo med svaret om aftenen, og det er en stor fordel,« siger John Lindberg.

I anden omgang undgik han dog ikke indlæggelse, for bag mavesmerterne gemte sig en kræftknode, som John Lindberg fik opereret væk på Herlev Hospital. Og han har kun rosende og tilfredse ord til overs for oplevelsen og behandlingen.

Skidt med skat

»Det er ikke en kritik af sygehusene.

Når det er nødvendigt at komme ind, så gør jeg selvfølgelig det. Men når der er et alternativ, og jeg kan få behandlingen herhjemme, foretrækker jeg til enhver tid det,« siger John Lindberg, der har brugt »en halv snes tusind« på de to omgange.

»Det har jeg ikke spor imod, og jeg ved da godt, at jeg har betalt skat i et helt liv, men det går jeg ikke så højt op i. Jeg har muligheden for at betale og gør det med god samvittighed, for jeg tager jo ikke noget fra nogen,« siger han.

hanne.fall.nielsen@jp.dk